

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

20. mai 2010*

Kohtuasjas C-138/09,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Tribunale ordinario di Palermo (Itaalia) 23. jaanuari 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 15. aprillil 2009, menetluses

Todaro Nunziatina & C. Snc

versus

Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees J.-C. Bonichot, kohtunikud C. Toader, K. Schieman, P. Kūris (ettekandja) ja L. Bay Larsen,

kohtujurist: N. Jääskinen,
kohtusekretär: ametnik R. Şereş,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. märtsi 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* F. Arena,
- Todaro Nunziatina & C. Snc, esindaja: *avvocato* G. Bentivegna,
- Euroopa Komisjon, esindaja: D. Grespan,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada komisjoni 11. detsembri 1995. aasta otsust SG (95) D/15975, mis käsitleb Sitsiilia maakonna 15. mai 1991. aasta seadust nr 27 tööhõivealaste abimeetmete kohta (riigiabi NN 91/A/95) (edaspidi „1995. aasta otsus”), ja komisjoni 16. oktoobri 2002. aasta otsust 2003/195/EÜ abikava kohta, mida Itaalia kavatseb tööhõive toetamiseks Sitsiilia maakonnas rakendada – C 56/99 (ex N 668/97) (EÜT 2003, L 77, lk 57), ning käsitleb nende otsuste kehtivust.
- 2 See taotlus esitati Sitsiilias (Itaalia) asuva äriühingu Todaro Nunziatina & C. Snc (edaspidi „Todaro Nunziatina”) ja Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell’Emigrazione della regione Sicilia (edaspidi „amministrato”) vahelises vaidluses seoses nõudega maksta Sitsiilia maakonna 15. mai 1991. aasta seaduse nr 27 tööhõivealaste abimeetmete kohta (*GURS* nr 25, 18.5.1991, edaspidi „seadus nr 27/91”) artiklis 10 ette nähtud toetusteks 45 320,64 euro suurune summa koos seadusjärgsete intressidega.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigus

- 3 Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ [artikli 88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljanne 08/01, lk 339), artikli 1 punkt c sätestab:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- c) *uus abi* – kogu abi, see tähendab abikavad ja individuaalne abi, mis ei ole olemasolev abi, sealhulgas olemasoleva abi muudatused”.

- 4 1995. aasta otsuses ei esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon seaduses nr 27/91 kavandatud abimeetmete kohta vastuväiteid, sest ta leidis, et need on EÜ asutamislepinguga kokkusobivad. Kõnealuses otsuses palus komisjon muu hulgas asjaomasel liikmesriigil anda asjassepuutuvast seadusest uuesti teada, kui kõnealuse abi osas toimub refinantseerimine ka pärast 1997. aastat.

- 5 Komisjon märkis otsuse 2003/195 põhjenduste punktis 10, et „[Sitsiilia maakonna 27. mai 1997. aasta seaduse nr 16, millega kiidetakse heaks 1997. aasta maakonnaeel- arve üldistest vahenditest tehtavad kulutused (*GURS* nr 27, 31.5.1997, edaspidi „seadus nr 16/97”)] artikli 11 lõige 1 käsitleb [seaduse nr 27/91] artikliga 10 kehtestatud abikava (NN 91/A/95), mille komisjoni kiitis heaks 14. novembril 1995 ja mis kehtis kuni 1996. aasta lõpuni, refinantseerimist aastatel 1997 ja 1998”.
- 6 Otsuse 2003/195 artikkel 1 sätestab:

„Sitsiilia maakonna 27. mai 1997. aasta seaduse nr 16 artikli 11 lõikes 1 ette nähtud abikava, mida Itaalia kavatses rakendada, on ühisturuga kokkusobimatu.

Sellest tulenevalt ei saa seda abikava rakendada.”

Siseriiklik õigus

- 7 Seaduse nr 27/91 artiklites 9–11 on Sitsiilia tööhõive stimuleerimiseks ette nähtud abi andmine erinevates vormides.

8 Seaduse nr 29/91 artikkel 10 sätestab muu hulgas, et:

„1. Maakonna töö-, sotsiaalkindlustus-, kutseõppe- ja emigratsiooniosakonnal on ka 8. novembri 1988. aasta maakonnaseaduse nr 35 artiklis 8 ette nähtud kokkulepete raames lubatud käsitöö, turismi ja keskkonna valdkonnas tegutsevatele ettevõtjatele ning kutseala registritesse kantud tööandjatele, kes võtavad töötajaid tööle koolitus- ja töölepingu alusel vastavalt 30. oktoobri 1984. aasta dekreetseaduse nr 726 (seadusena vastu võetud 19. detsembri 1984. aasta seadusega nr 863) artiklile 3 ning Commissione regionale per l'impiego (maakonna tööhõivekomisjon) poolt anda eelnevalt heaks kiidetud projektide alusel palgatoetust järgmises ulatuses:

- a) 30% töötasust, mis nendel ettevõtjatel harukondlike kollektiivlepingute alusel tasuta tuleb, koolitus- ja töölepingu kogu kestuse jooksul. Seda osa suurendatakse 50%-ni, kui töölevõtmised toimuvad selleks, et viia ellu maakonna 8. novembri 1988. aasta seaduse nr 35 artiklis 8 kirjeldatud kokkulepetele vastavaid projekte, või artikli 9 lõikes 2 ette nähtud juhtudel;

- b) esimesel aastal 50%, teisel aastal 40% ja kolmandal aastal 25% töötasust, mis nendel ettevõtjatel harukondlike kollektiivlepingute alusel tasuta tuleb, juhul, kui koolitus- ja töölepinguga tööle võetud töötajad jätkavad töötamist tähtajatu lepingu alusel. Artikli 9 lõikes 2 ette nähtud juhtudel suurendatakse toetusi esimesel aastal 65%-ni ning teisel ja kolmandal aastal 50%-ni.

2. Esimeses lõikes sätestatud kohaldatakse koolitus- ja töölepinguga töölevõtmiste suhtes, mis toimuvad alates käesoleva seaduse jõustumise kuule järgneva kuu esimesest päevast kuni 31. detsembrini 1996, ning tingimusel, et ettevõtjad ei ole 12 eelneva kuu jooksul personali vähendanud. Lõikes 1 sätestatud kohaldatakse ka punktis b

kirjeldatud abimeetmete suhtes, kui on tagatud, et enne seda perioodi koolitus- ja töölepinguga tööle võetud isikud jätkavad töötamist tähtajatu lepingu alusel.

[...]"

- 9 Seaduse nr 16/97 artikli 11 lõige 1 sätestab:

„[Seaduse nr 27/91] artikli 10 eesmärkide täitmiseks on 1997. eelarveaastal lubatud teha täiendavaid kulusi 82 000 miljoni liiri ulatuses (peatükk 33709). 7. märtsi 1997. aasta maakonnaseaduse nr 6 artiklis 69 ette nähtud lõpptähtaeg 31. detsember 1999 kehtib ka [seaduse nr 27/91] artiklites 9 ja 10 ning selle seaduse hilisemates muudatustes ja täiendustes ette nähtud abimeetmete puhul.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 10 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et Todaro Nunziatina esitas seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktide a ja b alusel amministrazionele abitaotluse võtta koolitus- ja töölepinguga tööle kaks töötajat, kelle lepingud hiljem tähtajatuks muudeti. Selleks esitas ta koos toetusetaotlust, mis hõlmavad ajavahemikku 1. juuni 1996 kuni 30. september 1999.

- 11 Kuna amministrazione talle taotletud toetusi ei maksnud, esitas Todaro Nunziatina Tribunale ordinario di Palermole tema vastu kaebuse, nõudes 45 320,64 euro suuruse summa maksmist koos seadusjärgsete intressidega. Amministrazione vaidles sellele nõudele vastu, väites sisuliselt, et tal ei ole õigus neid toetusi otsuse 2003/195 tõttu maksta.
- 12 Sellises olukorras otsustas Tribunale ordinario di Palermo menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kui võtta arvesse, et abikava (viitenumber NN 91/A/95), mille Sitsiilia maakond kehtestas [seaduse nr 27/91] artikliga 10, nägi ette toetuste süsteemi minimaalselt kaheks ja maksimaalselt viieks aastaks (kaks aastat töölevõtmise korral koolitus- ja töölepinguga ja lisaks maksimaalselt kolm aastat koolitus- ja töölepingu muutmisel tähtajatuks lepinguks), kas siis [komisjon] soovis [1995. aasta otsusega], millega anti luba selle süsteemi rakendamiseks:
- kiita heaks soodustuste niisuguse üldise ajalise ja majandusliku diferentseerituse (2+3 aastat) või vastupidi

  - leidis, et tuleb eranditult ja alternatiivselt kiita heaks toetuste andmine koolitus- ja töölepinguga tööle võetud töötajate eest (lepingute kaheaastase kestuse jooksul) või eelnevalt koolitus- ja töölepinguga tööle võetud töötajate eest, kelle leping muudeti hiljem tähtajatuks (kolme aasta jooksul lepingu muutmisest)?

2. Kas 1997. eelarveaastaga piiratud tähtaega riigiabi andmiseks, mis on ette nähtud [komisjoni 1995. aasta otsuses], millega antakse luba [seaduse nr 27/91] artikliga 10 kehtestatud abikava rakendamiseks, tuleb mõista nii, et:

- sellega nähakse algselt ette kulutused abi puhul, mida siiski kavatsetakse anda järgmistel aastatel (sõltuvalt lubatud abi eeltoodud võimalikest erinevatest tõlgendustest), või pigem

- on see lõplik tähtaeg, mille piires võivad pädevad piirkondlikud asutused neid toetusi maksta?

3. Kas seega töölevõtmise puhul koolitus- ja töölepinguga [seaduse nr 27/91] artikli 10 tähenduses, näiteks 1. jaanuaril 1996 ja seega [1995. aasta otsuses] osutatud abi rakendamise tähtaja jooksul võis (ja pidigi) Sitsiilia maakond rakendada konkreetselt kõnesolevat abikava kõikidel lubatud aastatel (st 2+3) ja seda ka siis, kui – nagu toodud näites – lubatud abikava rakendamisega kaasnes toetuse tegelik maksmine kuni 31. detsembrini 2001 (1996+5 aastat = 2001)?

4. Kas [komisjon] soovis [...] otsusega nr 2003/195[...], mille artiklis 1 on sätestatud, et „[seaduse nr 16/97] artikli 11 lõikes 1 ette nähtud abikava, mida Itaalia kavatseb

rakendada, on ühisturuga kokkusobimatu. Sellest tulenevalt ei saa seda abikava rakendada”:

- mitte anda luba [seaduse nr 16/97] artikliga 11 ette nähtud „uue” abikava elluviimiseks, sest pidas seda „eraldi” kavaks, mille eesmärk on pikendada [seaduse nr 27/91] artikliga 10 kehtestatud abi rakendamise perioodi nii, et see jätkuks pärast 31. detsembrist 1996, kaasates ka kulutused töölevõtmiste ja/või lepingute muutmiste puhul, mida tehti aastatel 1997 ja 1998, või siis

  - pigem tegelikult takistada kõnealuse otsusega maakonnal rahalisi vahendeid eraldada konkreetset [seaduse nr 27/91] artikliga 10 kehtestatud riigiabi andmiseks ka enne 31. detsembrist 1996 toimunud töölevõtmiste ja/või lepingute muutmiste puhul?
5. Kas juhul, kui [otsust 2003/195] tuleb tõlgendada nii, nagu on näidatud punktis 4 esimese võimaluse puhul, on see otsus kooskõlas sellega, kuidas komisjon on [EÜ] artiklit 87 tõlgendanud samasugustel juhtudel, mis käsitlevad sotsiaalmaksusoodustuste andmist koolitus- ja töölepingute korral, millega on tegemist 11. mai 1999. aasta otsuses 2000/128/EÜ [abikavade kohta, mida Itaalia rakendas tööhõive toetamiseks (EÜT 2000, L 42, lk 1)] ([...] millele 2002. aasta negatiivse otsuse põhjendustes spetsiaalselt viidatakse) ja 13. mai 2003. aasta otsuses 2003/739/EÜ [riigiabi kohta, mida Itaalia kavatses tööhõive toetamiseks Sitsiilia maakonnas rakendada (EÜT L 267, lk 29)] [...]?
6. Kui [otsust 2003/195] tuleb tõlgendada nii, nagu on näidatud punktis 4 teise võimaluse puhul, siis kuidas tuleb tõlgendada eelmist otsust, millega kiideti abi-meetmed heaks, ning seda kahe erineva tähenduse tõttu, mille võib anda sõnale

Eelotsuse küsimused

Teise, viienda ja kaheksanda küsimuse vastuvõetavus

Viienda küsimuse vastuvõetavus

– Euroopa Kohtule esitatud märkused

- ¹³ Komisjon leiab, et antud küsimus puudutab otsuse 2003/195 kehtivust. Tema sõnul soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas kõnealune otsus on kooskõlas EÜ artikli 87 tõlgendusega, mida komisjon otsustes 2000/128 ja 2003/739 järgis. Sellega seoses märgib komisjon, et viies küsimus ei oma põhikohtuasja lahendamisel mingit tähendust.
- ¹⁴ Todaro Nunziatina väidab, et antud küsimus ei ole põhikohtuasja lahendamisel asjas-sepuutuv, kuna otsused 2000/128 ja 2003/739 puudutavad teistsuguseid olukordi kui need, mis on kõne all põhikohtuasjas.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on esitanud küsimuse otsuse 2003/195 kehtivuse hindamise kohta.
- 16 Siinjuures olgu meenutatud, et Euroopa Kohus võib otsustada mitte vastata ühenduse õigusakti kehtivuse hindamist puudutavale eelotsuse küsimusele, kui selgelt ilmneb, et siseriikliku kohtu palutud hinnangul puudub igasugune seos põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega (vt 10. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-222/04: Cassa di Risparmio di Firenze jt, EKL 2006, lk I-289, punkt 75 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 17 Otsuses 2003/195 kontrollitakse EÜ artikli 87 ja järgnevate artiklite alusel seaduse nr 16/97 artikli 11 lõike 1 kooskõla, mis puudutab seaduse nr 27/91 artikliga 10 kehtestatud ja 1995. aasta otsusega heaks kiidetud abikava refinantseerimist aastatel 1997 ja 1998.
- 18 Seevastu otsuses 2000/128 kontrollitakse EÜ artikli 87 ja järgnevate artiklite alusel kogu abi, mis Itaalia Vabariigis on tööhõive toetamiseks rakendatud ja mis ei kuulu otsuses 2003/195 silmas peetud abi hulka, ning leitakse, et kõnealune abi on osaliselt ühisturuga kokkusobiv.
- 19 Peale selle kontrollitakse otsuses 2003/739 EÜ artikli 87 ja järgnevate artiklite alusel veel Sitsiilia maakonna tööhõive abikava refinantseerimist aastatel 2000–2006; komisjon kiitis abikava heaks 25. veebruaril 1998 ja selle aluseks on maakonnaseadus nr 30/97, millega nähakse ette abi andmine täieliku maksuvabastuse vormis kestusega kuni kuus aastat, kui on tegemist investeringuga seotud või mitteseotud töökohtade loomisega.

- 20 Seega peab nentima, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole andnud mingeid selgitusi, miks tuleb EÜ artiklit 87 teistmoodi tõlgendada, kui seda on tehtud eespool viidatud otsuste 2000/128 ja 2003/739 puhul.
- 21 Igal juhul ei saa komisjoni varasemad otsused, mis käsitlevad muid juhtumeid, nagu otsused 2000/128 ja 2003/739, mõjutada otsuse 2003/195 kehtivust, mida saab hinnata vaid asutamislepingu objektiivsete normide alusel.
- 22 Järelikult tuleb viies küsimus vastuvõetamatuks tunnistada.

Teise ja kaheksanda küsimuse vastuvõetavus

– Euroopa Kohtule esitatud märkused

- 23 Todaro Nunziatina leiab, et teine küsimus on vastuvõetamatu, kuna see eeldab siseriiklike õigusnormide tõlgendamist, mis ei ole Euroopa Kohtu ülesanne.

- 24 Komisjon ja amministrazione väidavad, et kaheksas küsimus on vastuvõetamatu põhjusel, et ühenduse õiguse aspekt, mille tõlgendamist eelotsusetaotluse esitanud kohus palub, ei ole selgelt piiritletud.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 25 Tuleb meenutada, et üksnes siseriiklik kohus, kelle lahendada on vaidlus ja kes vastutab langetatava kohtuotsuse eest, on pädev tema menetluses oleva kohtuasja eripära arvestades hindama nii eelotsuse vajalikkust oma otsuse tegemiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust (vt 17. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-295/97: Piaggio, EKL 1999, lk I-3735, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 9. märtsi 2010. aasta otsus kohtuasjas C-378/08: ERG jt, EKL 2010, lk I-1919, punkt 73).
- 26 Esiteks piisab tõdemusest, et teine küsimus, mille sisu on mõiste „1997. eelarveaastaga piiratud tähtaeg riigiabi andmiseks” tõlgendamine, seondub 1995. aasta otsusega ja mõjutab otseselt põhikohtuasja lahendamist, ning teiseks, et kaheksas küsimus ei ole 1995. aasta otsuse osas täiesti asjassepuutumatu, kuna selle tulemusena on eelotsusetaotluse esitanud kohtul võimalik kindlaks teha, kuidas on kõnealuses otsuses ette nähtud abi sisaldavat eelarvet kulutatud.
- 27 Seega tuleb teisele ja kaheksandale küsimusele vastata.

Esimene, teine ja kolmas küsimus

- 28 Esimeses, teises ja kolmandas küsimuses, mis tuleb koos läbi vaadata, palub eelotsu-
setaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul tõlgendada 1995. aasta otsust, et määrata
kindlaks selle ulatus.
- 29 Olgu siinkohal märgitud, et komisjon otsustas 1995. aasta otsuses mitte esitada sea-
duses nr 27/91 ette nähtud tööhõivet toetava abikava kohta vastuväiteid.
- 30 Selle Sitsiilia maakonna poolt rakendatud abikava eesmärk oli toetada väljaõpet ja
töökohtade loomist. See pidi rakenduma alates 1991. aastast, kuid Itaalia valitsus tea-
tas sellest komisjonile EÜ artikli 88 lõike 3 kohaselt alles 18. mail 1995.
- 31 1995. aasta otsuse tõlgendamiseks on tarvis analüüsida mitte ainult otsuse enda
teksti, millest 21. detsembri 1995. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas avaldati üksnes
kokkuvõte, vaid võtta aluseks ka meetmete teatavakstegemine Itaalia valitsuse poolt
18. mail 1995.
- 32 Neist dokumentidest nähtub, et nii teatud abimeetmeteks on seaduse nr 27/91 artik-
lites 9–11 ette nähtud meetmed, mille rahastamise tagamiseks kinnitati iga-aastane
eelarve jaotus.

- 33 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusi arvestades tuleb 1995. aasta otsuse ulatuse hindamisel piirduda vaid seaduse nr 29/91 artikliga 10.
- 34 Osutatud artiklis 10 nähakse ette sisuliselt kaks tööhõivealast abimeedet. Neist esimese sisu on toetuse andmine 30% või 50% ulatuses nende töötajate töötasust, kes on tööle võetud koolitus- või töölepinguga, kogu lepingu kestuse ajal, tingimusel et töötajad on tööle võetud seaduse nr 27/91 jõustumise kuule järgneva kuu esimese päeva ja 31. detsembri 1996 vahelisel perioodil.
- 35 Teise abimeetme sisu on järk-järgult väheneva toetuse andmine vahemikus 50%–25% töötajate töötasust kõnealuse lepingu muutmisel tähtajatuks lepinguks, kolme esimese aasta jooksul, tingimusel et niisugune lepingu muutmine on toimunud seaduse nr 27/91 jõustumise kuule järgneva kuu esimese päeva ja 31. detsembri 1996 vahelisel perioodil ning puudutab enne seda perioodi tööle võetud töötajaid.
- 36 Järelikult tuleb esiteks sedastada, et mõlemat toetust ei saa ühele töötajale samaaegselt maksta, sest teisena nimetatud toetuse saamiseks tähtajalise lepingu muutmise alusel peab töötaja olema tööle võetud enne seaduse nr 27/91 jõustumise kuupäeva.
- 37 Teiseks võib toetuste andmiseks eraldatud summad välja maksta pärast 31. detsembrit 1996, kui kehtivad siseriiklikud eelarve-eeskirjad ei näe ette teisiti.

- 38 Seevastu peab abi andmise aluseks olev asjaolu, s.o esimesel juhul töötaja töölevõtmine või teisel juhul lepingu tähtjatuks muutmine, toimuma enne 31. detsembrit 1996.
- 39 Nagu eespool osutatud 18. mai 1995. aasta teatisele lisatud kirjeldavast andmelehest nähtub, oli seaduse nr 27/92 artiklis 10 ette nähtud kõnealuste meetmete kogueelarve, mille komisjon heaks kiitis, aastatel 1991–1996 159 miljardit liiri ehk ligikaudu 79,5 miljonit eurot.
- 40 Siinjuures olgu märgitud, et 1995. aasta otsuses piirduakse vaid kulukohustuste assigneeringute ülemmäära kindlaksmääramisega ega täpsustata või muudeta nende toetuste maksmise eeskirju, mis jätkuvalt kehtestatakse siseriiklike õigusnormidega.
- 41 Eeltoodust järelduvalt tuleb esimesele, teisele ja kolmandale küsimusele vastata, et 1995. aasta otsust tuleb tõlgendada nii, et sellega tunnistati ühisturuga kokkusobivaks abikava, mis koosneb seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kahest meetmest, mida ei ole lubatud samaaegselt rakendada ja mille rakendamise aluseks olev asjaolu, s.o töötaja töölevõtmine või lepingu tähtjatuks muutmine peab toimuma enne 31. detsembrit 1996, kuid nende alusel maksmisele kuuluvad summad võib välja maksta pärast seda kuupäeva, tingimusel et see ei lähe kehtivate siseriiklike eelarve- ja finantseeskirjadega vastuollu ning järgitakse komisjoni heaks kiidetud eelarvet.

Neljas, kuues ja seitsmes eelotsuse küsimus

- 42 Neljandas, kuendas ja seitsmendas küsimuses, mis tuleb koos läbi vaadata, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul sisuliselt tõlgendada otsuse 2003/195 artiklit 1, tegemaks kindlaks, kas abi, mille suhtes nimetatud otsuses seisukoht võetakse, on uus abi.
- 43 Otsuse 2003/195 artiklis 1 tunnistas komisjon seaduse nr 16/97 artikli 11 lõikes 1 ette nähtud abikava ühisturuga kokkusobimatuks.
- 44 Selle otsuse põhjendusest 10 lähtudes on eelnimetatud sättes ette nähtud, et seaduse nr 27/91 artikliga 10 kehtestatud abikava refinantseeritakse aastatel 1997 ja 1998 täiendavalt 82 miljardi liiri ehk 42,3 miljoni euro suuruses summas.
- 45 Siinjuures on määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c mõttes uueks abiks peetav „kogu abi, see tähendab abikavad ja individuaalne abi, mis ei ole olemasolev abi, sealhulgas olemasoleva abi muudatused”.
- 46 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et uue abina tuleb käsitleda meetmeid, mis on võetud pärast asutamislepingu jõustumist ning millega kehtestatakse või muudetakse abimeetmeid, kusjuures muudatused võivad puudutada nii olemasolevat abi kui ka esialgseid projekte, millest komisjonile teatatakse (vt selle kohta 23. veebruari 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-346/03 ja C-529/03: Atzeni jt, EKL 2006, lk I-1875, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 47 Sellest järeldub, et nähes samaaegselt ette seaduse nr 27/91 artiklis 10 osutatud abikava rahastamiseks eraldatud eelarve suurenemise – käesoleval juhul üle 50% – ja selle perioodi kahe aasta võrra pikendamise, mille jooksul kuulusid kohaldamisele kõnealuse kava rakendamise tingimused, loodi seaduse nr 16/97 artikli 11 lõikega 1 uus abi, mis erineb 1995. aasta otsuses silmas peetud abist. Otsuses 2003/195 tunnistas komisjon ühisturuga kokkusobimatuks vaid uue abi.
- 48 Järelikult ei saa koolitus- ja töölepinguga tööle võetud töötajate värbamised või koolitus- ja töölepingute tähtajatuks muutmised, mis viiakse läbi alates 1. jaanuarist 1997, olla enam ühtki liiki abi andmise aluseks.
- 49 Neil põhjustel tuleb neljandale, kuendale ja seitsmendale küsimusele vastata, et otsuse 2003/195 artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et seaduse nr 16/97 artikli 11 lõikes 1 ette nähtud abikava on uus abi, mis erineb seaduse nr 27/91 artiklis 10 ette nähtud abist. Osutatud artikkel 1 välistab toetuste andmise koolitus- ja töölepinguga tööle võetud töötajate igasuguste värbamiste või koolitus- ja töölepingute tähtajatuks muutmiste eest, mis viiakse läbi alates 1. jaanuarist 1997.

Kaheksas eelotsuse küsimus

- 50 Kaheksandas küsimuses palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt tuvastada, millisel menetluspoolel on kohustus tõendada, et seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b osutatud ning 1995. aasta otsusega heaks kiidetud abimeetmete rahastamiseks eraldatud eelarve ei ole täielikult ära kasutatud.

- 51 Esiteks tuleks meenutada, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 39 ja 40 märgitule on 1995. aasta otsuses silmas peetud eelarve näol tegemist eelarvega, mille Sitsiilia maakond seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud abikava rahastamiseks eraldas, nagu tuleneb 18. mail 1999 Itaalia valitsuse poolt meetmete kohta esitatud teatisest.
- 52 Teiseks peab märkima, et 1995. aasta otsuse tagajärjel kiideti abikava heaks, tunnistases see ühisturuga kokkusobivaks, mitte aga ei tehtud seda asjaomase liikmesriigi suhtes kohustuslikuks.
- 53 Seega on 1995. aasta otsuse eesmärk ja tagajärg mitte kohustada Itaalia Vabariiki andma seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b osutatud abi, vaid lubada tal rakendada seda abi, kui ta seda soovib (vt selle kohta 20. novembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-18/08: Foselev Sud-Ouest, EKL 2008, lk I-8745, punkt 16).
- 54 Seega, kui vastavasisulised ühenduse õigusnormid puuduvad, tuleb iga liikmesriigi õiguskorras sätestada tõendamise eeskirjad ja kord, et teha kindlaks, et 1995. aasta otsusega heaks kiidetud abikava rahastamiseks eraldatud eelarvet ei ole ületatud.
- 55 Samas tuleb rõhutada, et liikmesriigi ametiasutused peavad olema suutelised eelkõige komisjoni taotlusel põhjendama abikava alusel väljamakstud summasid, juhul kui komisjon on nii nagu 1995. aasta otsuse puhul võtnud seisukoha abikava suhtes, mille osas liikmesriik on ette näinud maksimaalse eelarve, millest võib kõnealusest kavast kasu saavatele isikutele eraldisi teha.

- 56 Seega tuleb kaheksandale küsimusele vastata, et asjaomane liikmesriik peab kindlaks määrama, millisel menetluspoolel lasub kohustus tõendada, et seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b osutatud ning 1995. aasta otsusega heaks kiidetud meetmete rahastamiseks eraldatud eelarve ei ole täielikult ära kasutatud.

Üheksas ja kümnes eelotsuse küsimus

- 57 Üheksandas ja kümnendas küsimuses, mis tuleb koos läbi vaadata, tahab eelotsuse taotluse esitanud kohus teada sisuliselt seda, kas seadusjärgsete intresside summa, mis Sitsiilia maakonnal tuleb toetuste maksmisega viivitamise korral tasuda, arvatakse 1995. aasta otsusega heaks kiidetud eelarvesumma hulka, ja juhul kui see on nii, siis missugune on kohaldamisele kuuluv määr.
- 58 Sellega seoses tuleb esiteks meenutada, et EÜ artikli 88 lõike 3 esimene lause paneb liikmesriikidele kohustuse teatada kõikidest abi määramise või muutmise plaanidest (12. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas C-199/06: CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, EKL 2008, lk I-469, punkt 33).
- 59 Vastavalt EÜ artikli 88 lõike 3 teisele lausele algatab komisjon juhul, kui ta arvab, et plaan, millest on teatatud, ei ole ühisturuga kokkusobiv EÜ artikli 87 tähenduses, viivitamata EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud menetluse (eespool viidatud kohtuotsus CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, punkt 34).
- 60 Vastavalt EÜ artikli 88 lõike 3 viimasele lausele ei tohi liikmesriik, kes kavatses abi anda, kavandatud meetmeid rakendada enne, kui komisjon on nimetatud menetluse

järgi teinud lõpliku otsuse (eespool viidatud kohtuotsus CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, punkt 35).

- 61 Selles sättes kehtestatud keelu eesmärk on tagada, et abi toime ei avalduks enne, kui komisjonil on olnud võimalus mõistliku tähtaja jooksul abikava üksikasjalikult kontrollida ja algatada vajaduse korral sama artikli lõikes 2 ette nähtud menetlus (14. veebruari 1990. aasta otsus kohtuasjas C-301/87: Prantsusmaa vs. komisjon, nn Boussac Saint Frère'i kohtuotsus, EKL 1990, lk I-307, punkt 17, ning eespool viidatud kohtuotsus CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, punkt 36).
- 62 Eeltoodust tuleneb, et kuna 1995. aasta otsuse kohaselt muutus seaduse nr 27/91 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud abikava ühisturuga kokkusobivaks alles kõnealuse otsuse kuupäevast alates, saab toetuste maksimisega viivitamisel arvestada intresse vaid nende toetussummade eest, mis tuli välja maksta pärast seda kuupäeva.
- 63 Teiseks, nagu kaheksandale küsimusele antud vastusest tuleneb, kuuluvad õigus saada toetuste maksimisega viivitamise korral intresse, neid intresse reguleerivad üksikasjalikud eeskirjad ja intressimäär liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse.
- 64 Siiski peab täpsustama, et 1995. aasta otsus käsitleb üksnes seaduses nr 27/91, eelkõige selle artikli 10 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud abimeetmeid eelarve piires, mis on toodud 18. mail 1995 Itaalia valitsuse poolt meetmete kohta esitatud teatises.
- 65 Seevastu intresside summa, mis tuleb tasuda kõnesolevate abimeetmete maksimisega viivitamise korral, ei kujuta endast ei täielikult ega osaliselt abi ja seda ei saa seega sellekohasest eelarvest maksta.

- 66 Eeltoodud asjaoludest tulenevalt peab üheksandale ja kümnendale küsimusele vastama, et seadusjärgsete intresside summat, mis 1995. aasta otsusega heaks kiidetud toetuste maksimisega viivitamise korral pärast nimetatud otsust tasuta tuleb, ei arvata selle otsusega heaks kiidetud eelarvesumma hulka. Intressimäär ja selle kohaldamise eeskirjad kuuluvad liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse.

Kohtukulud

- 67 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsustaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamise seotud kohtukulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. Komisjoni 11. detsembri 1995. aasta otsust SG (95) D/15975, mis käsitleb Sitsiilia maakonna 15. mai 1991. aasta seadust nr 27 tööhõivealaste abimeetmete kohta (riigiabi NN 91/A/95), tuleb tõlgendada nii, et sellega tunnistati ühisturuga kokkusobivaks abikava, mis koosneb nimetatud maakonnaseaduse nr 27 artikli 10 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kahest meetmest, mida ei ole lubatud samaaegselt rakendada ja mille rakendamise aluseks olev asjaolu, s.o töötaja töölevõtmine või lepingu tähtajatuku muutmine peab toimuma enne 31. detsembrit 1996, kuid nende alusel maksmisele kuuluvad summad võib välja maksta pärast seda kuupäeva, tingimusel et see ei lähe kehtivate siseriiklike eelarve- ja finantseeskirjadega vastuollu ning et järgitakse Euroopa Ühenduste Komisjoni heaks kiidetud eelarvet.

2. Komisjoni 16. oktoobri 2002. aasta otsuse 2003/195/EÜ (abikava kohta, mida Itaalia kavatses tööhõive toetamiseks Sitsiilia maakonnas rakendada – C 56/99 (ex N 668/97)) artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et Sitsiilia maakonna 27. mai 1997. aasta seaduse nr 16 (millega kiidetakse heaks 1997. aasta maakonnaeelarve üldistest vahenditest tehtavad kulutused) artikli 11 lõikes 1 ette nähtud abikava on uus abi, mis erineb Sitsiilia maakonna 15. mai 1991. aasta maakonnaseaduse nr 27 (tööhõivealaste abimeetmete kohta) artiklis 10 ette nähtud abist. Osutatud artikkel 1 välistab toetuste andmise koolitus- ja töölepinguga tööle võetud töötajate igasuguste värbamiste või koolitus- ja töölepingute tähtajatuks muutmiste eest, mis viiakse läbi alates 1. jaanuarist 1997.

3. Asjaomane liikmesriik peab kindlaks määrama, millisel menetlusosalisel la-sub kohustus tõendada, et Sitsiilia maakonna 15. mai 1991. aasta maakonnaseaduse nr 27 (tööhõivealaste abimeetmete kohta) artikli 10 lõike 1 punktides a ja b osutatud ning otsusega SG (95) D/15975 heaks kiidetud meetmete rahastamiseks eraldatud eelarve ei ole täielikult ära kasutatud.

4. Seadusjärgsete intresside summat, mis otsusega SG (95) D/15975 heaks kiidetud toetuste maksmisega viivitamise korral tuleb tasuda pärast nimetatud otsust, ei arvata selle otsusega heaks kiidetud eelarvesumma hulka. Intressimäär ja selle kohaldamise eeskirjad kuuluvad liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse.

Allkirjad